

Zpravodaj 7/2006

Září

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2

- Představení nového jáhna

SKAUTSKÉ HNUTÍ str. 3

- Skautský tábor
- Informace o schůzkách

MLÁDEŽ str. 4

- Smetanova Litomyšl plná mladých lidí
- Oblastní setkání mládeže v Pardubicích

CHARITA - MISIE str. 5-7

- Zákon o sociálních službách
- Noční mury (satirický fejeton)

RODINY str. 7-8

- Pardubické rodiny v Českém středohoří
- Kurz aktivního rodičovství
- Příprava na život v manželství

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 9

- Výuka náboženství ve školním roce 2006/07
- Rozvrh výuky

LITURGIE str. 10

- Bití v prsa
- Úvaha po sv. přijímání

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 11

- 4. den o řeholním životě

KALENDÁŘ str. 12

- Blahopřání

PODZIMNÍ SLUNCE

Chválen buď, můj Pane, mnou a všemi stvořeními, a především panem bratrem SLUNCEM, jenž přináší den a jímž nás osvětluješ. Krásný je a velikou září se skvěje, Nejvyšší, a tvoje světlo vyzařuje ...

(sv. František z Assisi)

Nejen Písmo svaté, ale také příroda je knihou, ve které můžeme číst a poznávat Boha. Zažili jsme o prázdninách slunečné i deštivé dny a podobné to bude pravděpodobně i v měsíci, kdy se děti vrátí do školních lavic. Namísto stěžování si na rozmary počasí pokusme se vidět symbolický význam slunce pro nás křesťany.

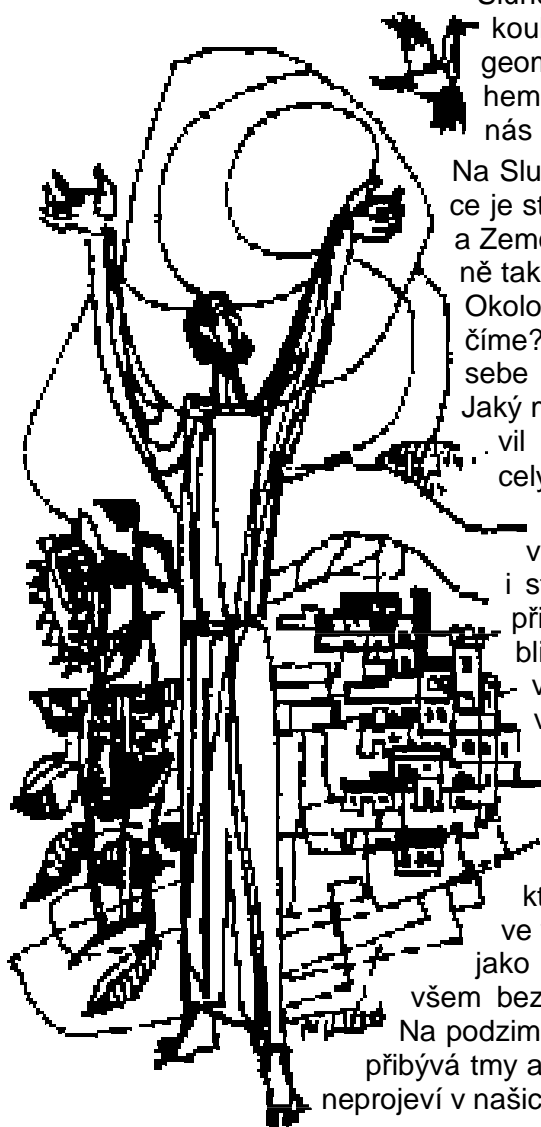
Slunce je pouze jedno a má tvar koule, která je nejdokonalejším geometrickým tělesem. Není bohem, ale pro své vlastnosti je pro nás symbolem Boha.

Na Slunci závisí život na Zemi. Slunce je středem naší sluneční soustavy a Země se otáčí kolem něho. Podobně také náš život je závislý na Bohu. Okolo koho nebo čeho se však otáčíme? Sobec se otáčí jen kolem sebe (jako Země kolem své osy). Jaký má být náš vztah k Bohu vyslovil Ježíš takto: Miluj Hospodina celým srdcem, ...

Slunce, které vychází pro všechny lidi, dobré i zlé, mladé i staré, nemocné i zdravé, nám připomíná také přikázání lásky k bližním - i naše láska má po vzoru slunce směřovat ke všem; naším úkolem je lidi milovat, ne je soudit nebo jim vyčítat.

Přejme si, abychom ve vztahu k Bohu byli jako Země, která se otáčí kolem Slunce, a ve vztahu k druhým abychom byli jako Slunce, které svými paprsky všem bez rozdílu dává světlo a teplo. Na podzim se Země od Slunce odklání a přibývá tmy a chladu. Ať se tato skutečnost neprojeví v našich vztazích.

jáhnen Filip

PŘEDSTAVENÍ NOVÉHO JÁHNA

Na svět jsem přišel ve stejný den jako otec arcibiskup Karel Otčenášek, jen o 58 let později. Ne celých dva roky po mně se narodila má sestra Michaela. Žili jsme jako normální rodina a mým dětským očím se vše jevílo v pořádku. Jenže před zahájením třetího roku povinné školní docházky odešla maminka se sestrou, a my jsme zůstali s tatínkem sami. Mnozí věřící přátelé nám pomáhali a patří jim dík, ale jsou hodnoty, které nikdo nenahradí.

V naší farnosti mnozí mistrují od nejmladších let. V mém případě tomu však bylo jinak. K ministrování jsem se dostal téměř „náhodou“. Po jedné hodině náboženství, když jsem byl ve druhé třídě, pan kaplan řekl, že nemá ministranta na pohřeb, a tak jsem šel. Brzy jsem začal ministrovat i ve farním kostele. Až do šesté třídy byla mše svatá každý den ráno v 7:00. A tak jsem od září do června vstával kolem šesté hodiny, nasnídal se, šel pozdravit tatínka k oknu do tiskárny, kde pracoval, a pak jsem šel do kostela. Ministrantské schůzky jsme mívali v sobotu dopoledne. Ještě před rokem 1989 jsme byli na několika ministrantských táborech v okolí našeho města.

V roce 1990 přišel do naší farnosti P. Pavel Rousek. Brzy vzniklo první společenství mládeže, do něhož jsem začal jako nejmladší také docházet. Tehdy se nás scházelo kolem padesáti. Účastnili jsme se diecézních setkání mládeže (jedno z nich bylo také v Červeném Kostelci) a také světového setkání mládeže v Čenstochové.

Na střední školu jsem odešel do Hradce Králové a v roce 1996 jsem odmaturoval na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína. Následující rok jsem prožil v Teologickém konviktu v Litoměřicích, který je přípravným ročníkem před formací v semináři. Protože jsem nechtěl následující rok do semináře vstoupit, začal jsem od podzimu 1997 vykonávat civilní službu na faře v Novém Městě nad Metují, kde jsem zůstal celé dva roky. Tam jsem se setkal také s panem děkanem Štěpánkem, který byl již nemocný. Podílel jsem se na péči o něj a mnohému jsem se od tohoto Božího muže naučil. Víím, že on se za mě mnoho modlil a obětoval, a na mém povolání má nemalý podíl.

Na začátku listopadu 1999 jsem odjel do Říma, kde jsem prožil dva roky v Casa Balthasar. Je to dům pro mladé muže ve věku do 30 let, kteří touží žít nějakým způsobem zasvěceného života, ale hledají jeho konkrétní formu. Bylo nás většinou 14-16. Dopoledne jsme studovali přímo v domě

pod vedením zkušených kněží, odpoledne jsme pracovali a podíleli se na provozu domu, který byl zcela v naší režii. V tomto prostředí uzrávalo mé povolání ke kněžství. S vnitřním pokojem a bez pochybností jsem v červenci 2001 požádal otce biskupa Dominika o přijetí do semináře. Byl jsem přijat a v letech 2001-2006 jsem žil v Arcibiskupském semináři a studoval na Katolické teologické fakultě University Karlovy v Praze. Studium jsem úspěšně ukončil a 24. června letošního roku jsem společně se sedmi kandidáty přijal jáhenské svěcení.

Během seminární formace jsme (my, hradečtí bohoslovci) připravili tři víkendová setkání pro ministranty z naší diecéze. Dvakrát se jich účastnili také ministranti z Pardubic. V semináři se také koná Adventní a Postní setkání pro mladé muže od 15-ti let, na jejichž přípravě jsem se také podílel.

O prázdninách jsme měli praxe ve svých farnostech a na různých místech (biskupství, Vesmír, sociální zařízení-hospic, ...) Po 4. ročníku jsem byl na přelomu června a července na dvoutýdenní praxi právě zde v Pardubicích. Líbilo se mi tu a tak mě napadlo, že bych možná mohl být poslán sem. A ono k tomu skutečně došlo. Nikoho jsem nežádal o to, abych byl nasměrován do Pardubic, a proto mám jistotu, že jsem skutečně na místě, kde mě chce Dobrý Bůh mít.

Po dvou měsících „prázdninového“ života farnosti se těším na další poznávání naší farnosti. Chci se s Boží pomocí snažit o to, aby moje služba přispívala k růstu našeho farního společenství. Chci být vstřícný také k lidem, kteří se nacházejí na okraji nebo mimo církev. Neviditelnou, ale nezanedbatelnou součástí mé služby je i modlitba spolu s vámi, za vás, za církev a za celý svět.

jáhen Filip

SKAUTSKÉ HNUTÍ

SKAUTSKÝ TÁBOR

Není lehké popsat něco takového jako je skautský tábor. Na první pohled vypadá jen jako pár stanů, tee-pee, les a řeka. Ale při bližším pohledu se člověku zatočí hlava vůní smůly a letní louky, halekáním rozdováděných dětí v indiánských oblečcích či naopak důstojně kráčejících jakožto naši slovanští prapředci, večer třeba tichou pokorou a tajemností hořících světylek plujících noční Orlicí. Tisíc a jeden zážitek a příhoda se udály během těch kratičkých 14 dní, okamžiky veselé a rozverně, chvílky napětí, kdy zapomínáte dýchat, prostoupení klidem a pokorou před silou přírody i čirá radost z blízkosti přátel, s nimiž to vše můžete sdílet a nechat vyznívát mnohokrát zesílené.

Letošní tábor našeho skautského střediska proběhl na krásném místě v srdci Orlických hor na břehu Divoké Orlice. Jak už to bývá, celých těch milých a prosluněných 14 dní se odehrálo v duchu her a vzrušení, letos motivovaného životem indiánů pro mladší děti a Starými pověstmi českými pro ty starší. Tak bylo možno zahlédnout hrdé kmeny Apačů, Dakotů a Siouxů vyrábějící luky, přivádějící vodu do vesnice či zářící jakožto hvězdné děti i půvabné a vznešené dcery Krokovy pronikající do tajů bílé paní či Hory-

mírova útěku. Den co den se hledači přibližovali svému cíli až celá hra, postupující táborem jak červená nit, vyvrcholila v náročném, ale triumfálním a překvapujícím celodenním zakončení.

Jak svědčí četný zájem o využití návštěvního dne, každý, kdo se jednou, byť i jen na chvíli, podíval na skautský tábor, rád se do něj stále znovu vrací. Tak jsme mohli uvítat spoustu bývalých táborníků, přátel a samozřejmě i rodičů, kteří se přijeli na chvíli potěšit svými ratolestmi a užít si hezké odpoledne v přírodě.

Ale jak už to bývá, vše krásné jednou končí, dva týdny utečou jako voda a tak už zbývá jen zbourat si svůj stan, vrhnout poslední pohled na nezvykle prázdnou louku, smutným pohledem pohladit všechna ta milá místa a hurá domů. Ale s hřejivou vzpomínkou v srdci a jistotou, že všechny kamarády uvidíme nejen na příštím táboře, ale už za měsíc na pravidelných schůzkách, na které tímto zveme všechny akční a nadšené lidičky od 6 let věku a pokud se jim u nás zalíbí, můžou si třeba příští rok užít tak povedený a vypečený tábor, jako byl ten náš letošní.

Nini

INFORMACE O SCHŮŽKÁCH PRO STÁVAJÍCÍ I NOVÉ SVĚTLUŠKY A SKAUTKY

Světlušky (6 - 10 let): první oddílová schůzka: 6. 9. v 16:00 před farou, družinové schůzky budou pravděpodobně též ve středu, přesný rozvrh se domluví na první schůzce
bližší informace u Ludmily Strouhalové – Bliky tel. 776250124

Skautky (11 - 16 let): první oddílová schůzka: 5. 9. v 17:30 před farou, družinové schůzky budou pravděpodobně v úterý a ve středu v 17:30
bližší informace u Marie Metelkové – Šídla tel. 777857393

SMETANOVA LITOMYŠL PLNÁ MLADÝCH LIDÍ

Prázdniny byly v plném proudu. Hory lákaly svými zasněženými vrcholky, ledová voda přímo vybízela k osvěžení a můj diář mi hlásil: 13.-19.8. 2006 - Celostátní setkání animátorů.

A tak jsem pobrala svá zavazadla, nasedla na vlak a ujížděla směr Litomyšl podobně jako dalších pět set animátorů čili mladých, kteří se snaží aktivně zapojit do života své farnosti.

Týden v tomto malebném městě pro mě znamenal intenzivní setkání s Bohem a s lidmi. A právě tato setkání pro mě byla velkým zdrojem inspirace. S Bohem jsem se mohla setkávat každý den při mši svaté, skrz Písmo nebo během modlitby. Asi největším obohacením pro mě byly tzv. praxe modlitby. Po dva večery jsme se mohli seznamovat s novými či netradičními formami modlitby. Tak jsem si například vyzkoušela modlitbu tancem, ve které jsem se naučila Boha chválit i svým tělem.

Po celý týden jsme měli velice bohatý a nabitý program. Téměř každý den jsme se scházeli v neměnných skupinkách, abychom diskutovali nad tématem nastíněným v dopolední přednášce. Skupinky se jmenovali oMaK a my jsme si v nich doslova a do písmene mohli „omakat“ modlitbu a katechismus, tedy dvě stěžejní témata celého setkání. Asi největšímu zájmu se těšily tzv. Znamení doby, přednášky o tom, co dnešního mladého člověka pálí. Výběr byl veliký a každý název přitahoval pozornost. Tak například: Co mne v církvi pálí aneb chvíle bez tabu, Nový feminismus, Proč to nezkusit ve společné posteli a koupelně ještě před svatbou?, Evangelizace v praxi, atd. Mezi více než čtyřiceti tématy si vybral úplně každý.

Nesmím opomenout ani kulturní a zábavný program. O ten se postaraly mimo jiné i kapely Marcipán nebo Heaven's Shore. Ani ti sportovně

založení nepřišli zkrátka. Měli možnost si zahrát turnaj ve volejbale, fotbale nebo si jít třeba zaplavat na koupaliště.

Jak vidíte, každý si díky skvěle propracovanému a zajímavému programu přišel na své. I já. Závěrem tedy děkuji za každého, kdo setkání připravoval, kdo se ho účastnil a vytvářel tu neopakovatelnou animátorskou atmosféru. Kéž bych si z Litomyšle odnesla co nejvíce inspirace do svého osobního života a do mé práce ve farnosti!

Lucie Fibichová

OBLASTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V PARDUBICÍCH VE DNECH 13. - 14. ŘÍJNA 2006

V naší velké pardubické farnosti se na druhý říjnový pátek chystá, jak jinak než velké, oblastní setkání mládeže. Pojmeme oblastní se má na mysli mládež z vikariátu Hradec Králové, Pardubice a Chrudim. Z toho vyplývá, že se bude jednat o takové menší „diecézko“. Místo konání bude pardubické salesiánské středisko. V červnu před prázdninami se sešla „rychlá rota“ k prvnímu přípravnému setkání. Na zápisu z tohoto setkání je zatím ještě spousta otazníků a vykřičníků, (kdo zajistí, kdo připraví, kolik, čeho). Další přípravné setkání má být v neděli 3. září v 18:00 hod. na děkanství. Jsme připraveni na každou smršť plodných návrhů a inspirací.

Za pardubické společenství mládeže se těší a k účasti a spolupráci zve

Vendy Táborská a
P. Tomáš Kvasnička.

ZÁKON O SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH

Od 1. ledna 2007 dochází v sociálních službách k velké změně. V letošním roce byl schválen Zákon o sociálních službách č. 108/2006, o který se usilovalo již od počátku 90. let. Významná změna, kterou zákon přináší, je skutečnost, že si uživatelé sociálních služeb budou prostřednictvím příspěvku na péči svobodně a aktivně rozhodovat o tom, jaké služby využijí, v jakém rozsahu a u kterého poskytovatele. Uživatelé dostanou na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností příspěvek na péči, za který si budou moci sociální služby nakupovat.

Jako jedni z poskytovatelů sociálních služeb bychom rádi prostřednictvím Farního zpravodaje průběžně seznamovali naše spoluobčany s těmi částmi tohoto zákona, které považujeme pro stávající, případně budoucí uživatele sociálních služeb nebo jejich rodinné příslušníky a blízké, za důležité.

Sociální službou se podle zákona rozumí činnost nebo soubor činností, jimiž se zajišťuje pomoc osobám v nepříznivé sociální situaci. Rozsah a forma pomoci musí zachovávat lidskou důstojnost, musí působit na osoby aktivně a motivovat je k činnostem, které neprodlužují nebo nezhoršují jejich nepříznivou sociální situaci.

Sociální služby jsou buď pobytové, ambulantní nebo terénní. Pobytovými službami se rozumí služby spojené s ubytováním v zařízení sociálních služeb. Ambulantními službami se rozumí služby, za kterými osoba dochází nebo je doprovázena nebo dopravována do zařízení sociálních služeb a součástí služby není ubytování. Terénními službami se rozumí služby, které jsou osobě poskytovány v jejím přirozeném sociálním prostředí.

Za nepříznivou sociální situaci se považuje oslabení nebo ztráta schopnosti z důvodu věku, nepříznivého zdravotního stavu, pro krizovou sociální situaci, životní návyky a způsob života vedoucí ke konfliktu se společností, sociálně znevýhodňující prostředí, ohrožení práv a zájmů trestnou činností jiné fyzické osoby nebo z jiných závažných důvodů řešit vzniklou situaci tak, aby toto řešení podporovalo sociální začlenění a ochranu před sociálním vyloučením.

Příspěvek na péči, za který si uživatelé budou sociální služby nakupovat, se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Nárok na příspěvek má osoba, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti. Osoba je považována za závislou na pomoci ve 4 stupních, a od toho se odvíjí i výše jednotlivých příspěvků.

- I. stupeň – lehká závislost – 2000 Kč (osoba do 18 let 3 000 Kč)
- II. stupeň – středně těžká závislost – 4 000 Kč (osoba do 18 let 5 000 Kč)
- III. stupeň – těžká závislost – 8 000 Kč (osoba do 18 let 9 000 Kč)
- IV. stupeň – úplná závislost – 11 000 Kč (osoba do 18 let 11 000 Kč).

V příštím vydání Farního zpravodaje vás mimo jiné seznámíme s postupem, jak příspěvek na péči získat.

Karel Tajovský
ředitel Oblastní charity Pardubice

NOČNÍ MŮRY (SATIRICKÝ FEJETON)

Jsem střípkem v organizaci poskytující sociální služby, která je střípkem sociálního systému naší země. Probírám se standardy kvality sociálních služeb, novým zákonem o sociálních službách, výzvami k podání žádostí na ministerstva, fondy a nejrůznější nadace, abych své organizaci napomohla k tomu, aby se stala moderním, konkurenceschopným poskytovatelem sociálních služeb. Při této činnosti se prodírám výkladem pojmů, kterými se příslušné zákony, vyhlášky a metodiky hemží. Vteřinu po probuzení bych suverénně dokázala odříkat definice pojmů: „nepříznivá sociální situace, sociální vyloučení, sociální začleňování“. Až mě z toho občas začí-

ná zmáhat pocit, že naše společnost, zejména po vstupu do Evropské Unie, zkoncentrovala veškerý svůj potenciál, aby ho mohla zaměřit na pomoc občanům v nepříznivé sociální situaci, kteří jsou, případně by mohli být sociálně vyloučeni tak, aby je úspěšně sociálně začlenila.

Jsem plně pro, je to hodno demokratické společnosti počátku třetího tisíciletí. Není málo těch, kteří z nejrůznějších důvodů nestačí držet krok s těmi mladšími, zdravějšími, vzdělanějšími, schopnějšími. Proč jim tedy neumožnit zapojit se do ekonomického, sociálního i kulturního života společnosti?

(Pokračování na stránce 6)

(Pokračování ze stránky 5)

Ano, jsem ráda, že žiji v sociálním státě, který klade důraz na kvalitu i kvantitu sociálních služeb. Naše úřady a instituce bobtnají a organizace, jejichž činnost se ubírá cestou neziskové pomoci bližnímu, stále zažívají svůj boom. Statisticky míry nezaměstnanosti ukazují povzbudivá čísla, která ve srovnání s okolními státy lahodí mým očím a uším, stejně tak jako senzorkým orgánům a ústům politiků.

Fungování každého, tedy i sociálního systému, je založeno na stálé změně. Vedle subsystému zadavatelů a poskytovatelů služeb musí stát subsystém potřebných – tedy uživatelů služeb. Senioři i občané se zdravotním postižením je široká a z hlediska demografického vývoje a stále se zvyšující kvality zdravotní péče zaručená cílová skupina. Nabídka sociálních služeb však začíná přesahovat poptávku. Je potřeba odhalit a pojmenovat nové, doposud skryté potřeby našich spoluobčanů. Udělat z nich další cílovou skupinu, získat prostředky, nové spolupracovníky, vybavit kanceláře, projít další vzdělávací agenturou příslušné kurzy, školení a výcviky a pak zmobilizovat veškeré síly a přes prales papírování, účtování, statistik, grafů, výstupů a monitorovacích zpráv se vyčerpaní dostat ke své cílové skupině.

Lidí ohrožených sociálním vyloučením přibývá. Čím více klientů, tím větší jistota zaměstnání pro nás pracující sociálních službách. Je to těžká práce, mnohdy spíše poslání, přesto do této sféry stále vstupují noví a noví zaměstnanci. Snad z klamně jistoty a pocitu stability, které převládá rizika ziskové sféry, kde by nás časem vytlačily automaty, kde by v rámci promyšleného managementu mohli přijít na to, že nejsme dost produktivní, ba dokonce nahraditelní. V neziskové organizaci obvykle přece jenom nakonec státní rozpočet, dárci, nadace a fondy zabezpečí její provoz a tudíž i náš plat.

Jen mívám neklidné spaní. Opakuje se v něm neodbytný sen. Došli klienti! Všechny potřeby všech jsou satureovány! Zlý sen mě probouzí do chladné noci. Nemohu znovu usnout. Slyším každý krok, vzdech i slovo za zvukopropustnou stěnou panelového bytu. Pláče dítě. Konejší ho rozšířlaný hlas matky. Mám to! Této matce a jí podobným bude potřeba pomoci! Několikaletou péčí o děti jsou ohroženy sociálním vyčleněním a já jim usnadním vstup na trh práce. Napíšu projekt! Získám prostředky, vybavím kancelář, zřídím učebnu a pak budu odnaučovat péči o dítě dezorientované maminky žvatlat. Co když dokonce vedle svých děťátek zapoměly jíst přiborem?! A proboha, co když už neumí psát a

nezvládnou si samy napsat životopis! Má budoucnost se začíná optimisticky vybarvovat. Usínám. Ale znovu se probouzím. Jsem celá zpočtená. Tohle už přece spousta organizací vymyslela a realizuje. Co budu dělat? Plna existenční nejistoty se ploužím otevřít okno. Závan kyslíku přichází zároveň s další myšlenkou! Poradnu! Ano, poraden není nikdy dost. Vyspecifikuji si superspecifický problém. Tmou oslabenou venkovním osvětlením připlouvá nápad. Poradna pro vybírače popelnic. Nejenže budu specialistkou na socioterapii, nejenže svou klientelu budu informovat o příslušných sociálních dávkách, na které by mohli mít nárok, ale já půjdu ještě dál. Vytvořím centrálu a budu koordinovat popelnicové sektory na sídlišti tak, aby si vybírači vzájemně neležli do zelí. Otevírám okno víc a další dávka kyslíku mi krutě navrácí soudnost. Před nedávnem jsem viděla seznam celostátních i regionálních poraden - přímých, telefonických i on-line. Tam se už neprotlačím...

Ulehám. Není mi však dopřán noční odpočinek. Z herny sousedící s naším domem se ozývá hluk. Znovu se vracím k pootevřenému oknu. Mám to v přímém přenosu, jen slyšitelnost je horší. Nevím, proč se ti dva dneska perou. Policie je tu během chvíle. Zkrocené je odvádí do auta a přivolává zdravotní službu k odloženému tělu v křoví. Nic neobvyklého. Oblíbená stáčírna vín v bývalé kočárkárně našeho domu vyrábí slušné množství nocležníků záchytky. Akce je skončena. Už opravdu musím jít spát Ale jsem znovu přilákána k oknu. Tentokrát zvukem brzd. Neohleduplný taxikář prudce brzdí před vchodem do herny sousedící s naším domem a kasíruje veselou skupinku snědých mužů s lesknoucími se řetězy kolem krku. V dálce se z protilehlé herny trousí pěšáci a směřují do té naší, kde je více herních atrakcí. Zním je, jsou to dělníci z nedaleké ubytovny pracující v prosperující továrně tchajwanské společnosti. I oni chtějí přijít po směně na výrobním pásu na jiné myšlenky.

Rozhlížím se po okolí. Poslední patro panelového domu a okna do tří světových stran mi darují přepych rozhledu. Ne, nadhledu. Teď to teprve to mám! Zaplavuje mě pocit úlevy. Spokojeně přecházím od okna k oknu – z každého vidím jednu až dvě osvětlené, blikající a lákající herny ověšené neonovými nápisy. Non stop - 24 hodin denně! Žiji na sídlišti v epicentru heren! Daří se jim tu. A kdo jsou jejich zákazníci? Moji budoucí klienti! Je otázkou času, kdy je hazardní hry vyloučí ze společnosti. Mám potencionální potřebné. Budu jim říkat, stejně tak jako maminy

(Pokračování na stránce 7)

CHARITA - MISIE

(Pokračování ze stránky 6)

kám po rodičovské dovolené, syntetičtí klienti. Novodobý druh, který bude potřebovat moje služby. Společnost mi hraje na ruku. Nikterak nereguluje vznik, počet a chod heren. A je jen otázkou času, kdy se jejich zákazníci pomocí naprogramovaných herních automatů zadluží a dostanou do nepříznivé sociální situace. Skvělý, přímo nadčasový materiál. Širokospektrý. Hráči průběžně propadají hazardu. Strhávají a sociálně vyčleňují i své blízké. Alkohol. Dluhy. Rozpadající se rodiny. Budu mít práci nejen já, ale i exekutoři, zaměstnanci zastaváren, lichváři, zdravotníci, poradci, právníci, sociální pracovníci, advokáti, soudci, terapeuti.

Ano. Zapněme počítače, vytvořme formuláře, připravme si psací potřeby, kolky, nabídněme židle. Až se po práci budeme vracet domů kolem heren, pohlédněme na blikající, prosklené místnosti odsuzujícím pohledem. Zvedněme prst! Varujme. Bijme na poplach. Braňme se podivně-

mu paradoxu, jehož jsme aktivními účastníky. Živíme se následky toho, co odsuzujeme. To, co naše společnost nedokáže, ani nechce regulovat nám dává chléb.

Jsou snad i daně z heren stejně tak jako z alkoholu tak významným přínosem do státního rozpočtu? Nevím, nerozumím tomu. Konečně usínám.

Vstávám do chladivého ranního šera. Jsem celá rozlámaná. Matně si vzpomínám na své polobdělé noční můry a stydím se za svoji praktičnost a úpornou snahu myslet na zabezpečení své pracovní kariéry. Jsem ráda, že zase mířím k pracovnímu stolu v organizaci, která poskytuje služby těm, kteří to skutečně potřebují - seniorům a občanům se zdravotním postižením. Víím, že jejich potřeby jsou skutečnými potřebami našich bližních, kterým jsme povinováni stát na blízku.

- itaj -

RODINY

PARDUBICKÉ RODINY V ČESKÉM STŘEDOHOŘÍ

I v letošním roce se společenství rodin z Pardubic a Horního Jelení vypravilo na společnou dovolenou. Devět rodin nabalilo svá velkokapacitní vozidla (celkem nás bylo 52 a z toho 34 dětí) a vyrazilo do cíle letošní dovolené - Českého středohoří. Ubytování jsme našli v chatové osadě Zdravotník, nedaleko obce Úštěk, kterou většina pozná hlavně díky filmům Kolja a Rebelové.

Celý týden jsme poznávali krásy (přírodní i stavitelské) tohoto regionu. Vystoupili

jste na několik kopců s rozhlednami, včetně nejvyšší hory Českého středohoří - Milešovky. Díky návštěvám několika skanzenů jsme poznali, jak se žilo v této oblasti před několika desítkami let. Na své si přišli i milovníci železnice - mohli obdivovat nejen modely vláčků, ale i jízdu na motorové drezině. Poučným byla také exkurze v pivovaru ve Velkém Březnu, kde většina

obdivovala velikost nádrží s „tekutým chlebem“.

Vrcholným zážitkem pak byla návštěva biskupské rezidence v Litoměřicích, kde nám byly dveře otevřené zejména díky našemu P. Antonínu Forbeskému, který zde několik let pracoval. Trochu smutné bylo, že v místních kostelech

naše rodiny (a zejména naše děti) „trhaly“ rekordy v počtu návštěvníků nedělních a svátečních bohoslužeb. A lesp o ň jsme svou přítomností povzbudili místní starousedlíky.

Společné podvečery a zejména závěrečná hra „Hledání pokladu“ (pro děti) a turnaj v „petangu“ (pro rodiče) pomohlo více stmelit naše rodiny. Už teď se všichni těšíme na naše další setkávání v jednotlivých rodinách v průběhu tohoto školního roku.

-jp-

RODINY

KURZ AKTIVNÍHO RODIČOVSTVÍ

Nabízíme Vám vzdělávací kurz pro matky s malými dětmi, zaměřeným na formaci rodičovské osobnosti s ohledem na budoucí profesní uplatnění na trhu práce.

**Kurz proběhne v Pardubicích, Zborovské náměstí 2018
(Salesiánské středisko mládeže)
každé úterý dopoledne od 3. 10. do 21. 11. 2006**

Přihlásit se můžete a bližší informace získáte na:

**Centru pro rodinu Hradec Králové,
pracoviště Pardubice, MUDr. Ducháčkové 359
tel.: 466 652 332, 608 449 866, 739 568 040
e-mail: crhk@volny.cz**

(kurz je bezplatný – v případě potřeby bude zajištěno hlídání dětí – kapacita kurzu je omezena)

Tento projekt je spolufinancován
Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

Centrum pro rodinu Hradec Králové pořádá

PŘÍPRAVU NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

Zajímá Vás, jak využít čas známosti, jaké jsou rozdíly mezi mužem a ženou? Chcete se dozvědět něco víc o sobě, partnerovi, o komunikaci mezi partnery, vztazích s rodiči a k okolnímu světu, sexuálním životě v manželství nebo také o společném životě s Bohem?

Zveme všechny dvojice, které se chtějí hlouběji poznat, ujasnit si správnost své volby, ale i svá silná a slabá místa a připravit se na společný život v manželství.

Setkání budou probíhat během školního roku zhruba v třítydenních intervalech u Traxlerů – tj. ul. MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice - Pardubičky (asi 400 m od nemocnice).

Poprvé se sejdem
v pátek 6. 10. 2006 v 19.30 hod.

Termíny dalších setkání budou domluveny na prvním setkání.

Přihlásit se můžete a bližší informace získáte u:
Věry a Ladislava Traxlerových
tel. 466 652 332, 608 449 866
e-mail: crhk@volny.cz

KATECHETICKÉ OKÉNKO

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2006/07

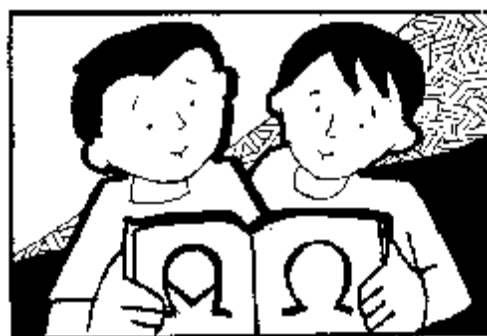
Zveme všechny pokřtěné děti školního věku, a také zájemce z řad nepokřtěných, k účasti na výuce římskokatolického náboženství, které bude probíhat podobně jako v loňském roce podle ročníků na faře (arciděkanství) v Kostelní ulici a v Salesiánském středisku mládeže na Skřivánku. Hodinu pro své dítě si můžete vybrat dle rozvrhu.

Cílem výuky je nejen systematické vzdělávání přiměřeným způsobem v náboženských naukách a ve věcech víry, ale také rozvíjení přirozených předpokladů

k lidskému vyžívání a duchovnímu růstu dítěte. Ideální je spolupráce rodičů s vyučujícím, který vás rád seznámí s obsahem a cíli výuky. Hodiny náboženství vedou pardu-
bičtí duchovní a katechetky.

Přihlášky k výuce jsou k dispozici na faře a v kostelích, přihlásit je třeba i děti, které již do hodin náboženství chodily (souvisí s pojištěním dětí při jejich pobytu v církevních prostorách).

Výuka začíná v týdnu od 11. září 2006.

ROZVRH VÝUKY KATOLICKÉHO NÁBOŽENSTVÍ V PARDUBICÍCH pro Základní školy ve školním roce 2006/2007

	1. třída	2. třída	3. třída	4. třída	5. třída	6. třída	7. třída	8. třída	9. třída
Pondělí	15:00 – 16:00 fara	15:00 – 16:00 fara		16:00 – 17:00 fara				16:00 – 17:00 fara	
Úterý								17:00 – 17:45 salesiáni	
Středa									
Čtvrtek						15:00 – 16:00 fara		16:00 – 17:00 fara	
Pátek		14:15 – 15:00 salesiáni		14:15 – 15:00 salesiáni		14:15 – 15:00 salesiáni		16:00 – 17:00 salesiáni	

Výuka začíná v týdnu od 11. září 2006

Čtvrtek 16.15 – 17.00 hod. na faře - náboženská „výuka“ hrou pro předškolní děti

KONTAKTY

Fara (arciděkanství) je v centru, Kostelní 92, tj. naproti Grandu.
Tel. 466 769 260, mobil: 605 219 634, e-mail: farpar@volny.cz

Salesiánské středisko mládeže (SaSM) je na Skřivánku, Zborovské náměstí 2018.
Tel. 466 335 178, e-mail: pardubice@sdb.cz

LITURGIE

BITÍ V PRSA

Mše svatá začala. Kněz stojí u stupně u oltáře. Věřící nebo ministranti na jejich místě se modlí: „Vyznávám se Bohu všemohoucímu ..., že jsem zhřešil velice, myšlením, slovem i skutkem, svou vinou, svou vinou, svou převelikou vinou.“ A kdykoli vysloví slovo „vinou“, bijí se v prsa.

Copak to asi znamená, když se člověk bije v prsa? Zamysleme se nad tím. Ale k tomu je třeba, abychom úkon správně vykonávali. Tedy ne jen d'obnout se špičkami prstů do šatu; zavřená pěst má udeřit do prsou. Možná, že už jsi někde viděl na starých obrazech svatého Jeronýma klečícího v poušti, jak s kamenem v ruce bije se do prsou, až se otřásají. Je to rána, žádná něžnostka. Má udeřit do bran našeho vnitřního světa a otřást jím do hloubky. Pak cítíme, co to znamená.

Plný života má být tento svět, plný světla a síly i silné činnosti. Jenže vážné požadavky se před námi vynořují, povinnosti, bědy, výzvy, abychom se rozhodli, ale uvnitř se sotva co hne. Obtížili jsme se tak leckterou vinou, ale nic se nás to nedotýká. „Uprostřed života jsme obklopeni smrtí“, ale nemyslíme na to. Tu volá Boží hlas: „Probud' se! Podívej se kolem! Vzpamatuj se! Změň své smýšlení! Čiň pokání!“ Toto volání se ztělesňuje v úderu do prsou. Ten má proniknout hrud', má svět v ní vyburcovat, aby procítl, aby prohlédl a obrátil se k Bohu.

Vzpamatuje-li se však tento vnitřní svět, tu mu vstoupí na oči, jak promarnil svůj vážný život, jak přestoupil Boží přikázání, jak zanedbal své po-

vinnosti, „svou vinou, svou vinou, svou převelikou vinou“. Je v zajetí této viny a z tohoto zajetí neunikne jinak, než upřímným vyznáním: „Zhřešil jsem myšlením, slovem a skutkem, proti svatému Bohu a proti společenství svatých.“ Přidá se k Bohu a staví se na jeho stranu proti sobě samému. Myslí o sobě tak, jak o něm myslí Bůh. Hněvá se na sebe pro svůj hřích a trestá se úderem.

Takový má tedy význam, když se člověk bije v prsa: Budí tím sám sebe. Burcuje svůj vnitřní svět, aby slyšel Boží volání. Staví se na stranu Boží a trestá sám sebe. Je to tedy vzpamatování, lítost, obrácení mysli.

Proto se kněz i lid bijí v prsa, když při stupňové modlitbě vyznávají své hříchy. Činíme to, když se nám před svatým přijímáním ukazuje Tělo Páně a říkáme: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou.“ Když se v litaniích obviňujeme a říkáme: „My hříšníci! Tě prosíme, uslyš nás!“

Význam tohoto úkonu byl také zeslaben. Tak například se věřící bijí v prsa, když se při Proměňování pozdvihuje hostie a kalich. Nebo když při Anděl Páně říkají: „A Slovo tělem učiněno jest.“ Zde se vlastní smysl ztratil a ten úkon je už jen obecným výrazem uctivosti a pokory. Měla by mu zůstat ona neúprosná vážnost, že je totiž výzvou, abychom se vzpamatovali a že je trestem, kterým kající srdce trestá samo sebe.

(R. Guardini: „O posvátných znameních“)

ÚVAHA PO SV. PŘIJÍMÁNÍ

Vracím se do lavice a poklekám. Právě jsem přijala Tělo Kristovo. "Tak Tě u sebe vítám, Pane, to jsem ráda, že jsi přišel, teď mi tu (v mém srdci) zameteš, poklidíš..." Něco mi tu nehrálo. Asi ta živá představa Krista v bělostném rouchu, otáčejícího se s koštětem, prozpěvujícího si při práci. On přece nepřišel smeččit. To jsem měla udělat já!

Tak jinak. "Tak Tě u sebe vítám, Pane, posad' se u mě, podívej, jak mám naklizeno..." Hm, na to přece nemusím poukazovat, to je samo sebou, do nepořádku bych ani neměla tu smělost jej pouštět...

Zkusím to ještě jednou. "Tak Tě u sebe vítám, Pane, posad' se u mě, přijmi kafičko, pojd'me si porozprávět, hled', co bych Ti chtěla říct, a naopak jestli mi chceš něco říct Ty, jsem tu, naslou-

chám, nechávám se poučit..." Představa Krista sedícího v mém srdci nad šálkem kávy už je pro mě přijatelná. A tak se věnuji svému milému hostu. A je nám spolu dobře.

Jak dlouho? Hm, může se stát, že hned po opuštění kostela mou pozornost odvedou světové starosti a stres, avšak vím, že na mě počká, tiše sedí nad tím šálkem kávy a čeká, až se k němu opět vrátím. Pokud to však trvá příliš dlouho, káva dopita, nezbyvá než se zvednout a jít zas jinam, kde bude uctěn lépe. Zvedá se pomalu, beze spěchu, ještě čeká... Na co? Třeba na to, že se k němu zadýchaná přirítím s pyžamem v ruce a řeknu: "Promiň, Pane, že jsem Tě nechala tak dlouho čekat. Přijmi mé pozvání a zůstaň u mě i přes noc, hle, půjčím Ti pyžamo..."

4. DEN O ŘEHOLNÍM ŽIVOTĚ pro děti a jejich rodiče

Bude se konat 7. října 2006
u Školských sester de Notre Dame v Hradci Králové
(U Soudu 813/7)

Zváni jsou tedy zvláště děti s rodiči nebo katechety, ale i mladí lidé.

Začátek bude v 9 hodin a ukončení přibližně v 16 hodin.

A na jaký program se můžete těšit?

seznámíme se s životem sester a založením jejich společenství

(přijdou mezi nás dvě sestry z 19. století)

prohlédneme si dům, ve kterém sestry žijí a pracují

(dílna na výrobu parament – liturgického oděvu)

budou připraveny hry, soutěže, tvůrčí dílna (vyzkoušíme si také vyšívání)

odvážní si budou moci obléknout „jakoby“ řeholní šaty a prožít chvíle společné modlitby, mlčení,
práce nebo i zkusit vyučovat „žáky“

v poledne ochutnáme něco z „klášterní kuchyně“

na závěr se sejdem v kostele Panny Marie ke slavení mše svaté

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Adorace (trvá přibližně 1 hodinu)	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:30 hod.
Čt	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.
	Biblická hodina	fara	19:00 hod.

DALŠÍ AKCE

St	6.9.	Pastorační rada farnosti	farní sál	19:00 hod.
Čt	7.9.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Pá	8.9.	Latinská mše sv.	kostel sv. Bartoměje	18:00 hod.
		1.biblická hodina	farní sál	19:00 hod.
So	9.9.	Pout' rodin	Loreta u Jičina	10:00 hod.
		Žehnání zvonu (b. Dominik)	kaple Spojil	13:00 hod.
		Poutní mše sv.	kaple Svítkov	16:00 hod.
Ne	10.9.	Dny evropského dědictví	kostel sv. Bartol.	10:30 - 18:00
St	13.9.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Pá	15.9.	Přijímání mešních intencí na měsíc říjen;	farní kancelář	od 7:00 hod.
Ne	17.9.	Poutní mše sv. (b. Dominik)	kaple Kokešov	15:00 hod.
St	20.9.	1. setkání žadatelů o křest dospěl.	farní sál	20:00 hod.
Čt	21.9.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Pá	22.9.	Setkání mládeže	farní sál	19:00 - 22:00
Ne	24.9.	Koncert (M. Beran)	Mikulovice - kostel	14:30 hod.
Čt	28.9.	Slavnost sv. Václava - poutní slavnost u saleziánů	salesiánské středisko	
Ne	30.9.	Farní den bible		
Po	2.10.	Začínají polední mše sv.	kostel sv. Jana	12:00 hod.
Čt	5.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
So	7.10.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
St	11.10.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Pá	13.10.	Latinská mše sv.	kostel sv. Bartoměje	18:00 hod.
Pá	13.10.	Oblastní setkání mládeže	salesiánské středisko	18:00 hod.
So	14.10.			
Čt	19.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 13. října, příští číslo vyjde 22. října 2006

BLAHOPŘEJEME

19. 9 - * Karel Kylar, jáhen
28. 9. - Václav

Zpravodaj

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava
Vydává Řemeslnicko-kytářská dílna v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Antonín Forbelský, Kostelní 92, Pardubice 530 02
forbelsky@centrum.cz, www.farnost-pardubice.cz